

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.” — திருக்குறள்

பலகோணங்களில் பாரதியார்

மனிதன் பிறக்கின்றான். இருக்கின்றான்; இறக்கின்றான்; இதுவே சாதாரண மனிதனின் சுருக்கமான வரலாறு. ஆனால் கவிஞன் தோன்றுகின்றான்; பேரினக்கியத்தைப் படைக்கின்றான். உடலால் மறைகின்றான்; ஆனால் அறிவால் தன் இலக்கியத்தில் எப்போதும் நிலைத்து வாழ்கின்றான். இது கவிஞனின் வரலாறு.

சமுதாயக் கவிஞர்:

நம் சமுதாயம் சீரழிந்து சிறப்பிழந்து, பெருமை குன்றிச் சிதைந்திருப்பதைக் கண்டு மனம் பதைத்தார் பாரதியார். சமுதாயத்தில் உள்ள சொல்லொணாத ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கண்டு அவர் நெஞ்சம் குமுறியது. உள்ளத்திலிருந்து பொங்கி எழுந்த அத்தாய் உணர்ச்சி வினாக வில்லை; சிறந்த கவிதையாக இனிது மலர்ந்தது. இதோ அக் கவிதை:

“ஏழை என்றும் அடிமை யென்றும்
எவனும் இல்லை சாதியில்
இழிவு கொண்ட மனிதர் என்பது
இந்தியாவில் இல்லை”

உலகத்தில் தோன்றிய கவிஞர்கள் பலர். காலத்தை வென்று வாழ்பவர் சிலர். அச்சிலருள் பாரதியார் தலையாயவர். பாரதியாரைப் பல கோணங்களிலிருந்து ஆய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வாழ்கலவி செல்வம் எய்த
மனம் மகிழ்ந்து கூடியே
மனிதர் யாரும் சரிதீகர்
சமானமாக வாழ்வோம்.”

சமுதாயத்தைப் பற்றி பாரதியார் பாடிய கவிதைகள் இன்னும் பல இருக்கின்றன.

பெண்ணுரிமைக் கவிஞர்:

தொன்றுதொட்டுப் பெண்ணையும் தாய்மையை நமக்கு ஒருங்கே போற்றிய நாடு நம் நாடு. இயற்கை எழிலையும் சிறப்பு இயல்புகளையும் நம் முன்னோர்கள் பெண்ணுருவில் கண்டு மகிழ்ந்து போற்றினார்கள். தாய்நாடு, நிலமகள், கலைமகள் (நாமகள்), பூமகள், தாய்மொழி, தமிழ்த்தாய் என்று பெண்ணிற்கு ஏற்றம் கொடுத்து குறிப்பிடுவது நம்

மரபு. இத்தகைய உயர்ந்த மரபில் தோன்றிய தமிழர்கள் பிற்காலத்தில் அறியாமையின் காரணத்தால் பெண்ணினத்தை இழித்தும் பழித்தும் பேசி வந்தனர். ‘அடுப்பூதம் பெண்களுக்குப் படிப்பு எதற்கு?’ என்னும் பழமொழி அவர்தம் அறியாமையின் விளைவாக எழுந்ததே! இது உண்மையான பழமொழியாக அமையாமல் பெண்மணிகளை இழிவுபடுத்தும் பழிமொழியாக இருக்கின்றது. இப்பழிமொழியைச் செம்மொழியால் மறுத்து நன்மொழியில் இன்கவிதையைப் பாடினார் பாரதியார். அந்நன்மொழி சிறந்த பொன்மொழியாக விளங்குகின்றது.

“மாதந்தம்மை இழிவுசெய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்
வையவாழ்வு தன்னில் — எந்த
வகையிலும் நமக்குளே
தாதரென்ற நிலைமையாறி
ஆண்களோடு பெண்களும்
சரிதீகர் சமானமாக
வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே”

பெண்ணுரிமையைப் பற்றிப் பாடிய தலையாய கவிஞர்களுள் பாரதியார் முதன்மையானவர் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

பொருளாதாரக் கவிஞர்:

மனிதனுக்கு எவ்வாறு இரத்தப் பரிசியமோ அவ்வாறே நாட்டிற்குப் பொருள் வளம் இன்றியமையாதது. இரத்தம் உடலில் எல்லா

இனியுண்டோ? என்னும் கேள்வி பாரதியாரின் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அவர் அத்துடன் அமையவில்லை. அக்காலப் பொருளாதாரச் சீர்தேட்டைக் கண்டு அவர் உள்ளம் கொதித்து எழுங்கின்றது: ‘தனியொருவனுக்கு உணவில்லை யெனில் சகத்தினை அழித்திடுவோம்’

பேராசிரியர் வ. பெருமாள்,

(எம். ஏ., பி. டி., எம். ஆர். ஏ. எஸ்.,)

தலைமைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறைத் தலைவர், முதல்நிலைக் கல்லூரி, உரிசம், கோலார் தங்கவயல், மைசூர் மாநிலம்.

உறுப்புக்களுக்கும் சீராகப் பாயவேண்டுமே தவிர ஒரு சில உறுப்புக்களுக்கு மட்டும் இரத்தம் பாய்ந்து ஏனைய உறுப்புக்களுக்குச் சிறிதும் பாயாவிட்டால் அது உடலுக்கு நோயை உண்டாக்கும். அதைப் போலவே நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரிடமும் செல்வம் பரவியிருக்கத் வேண்டும். மக்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்திற் சிந்து மாறு உழைத்து வாழவேண்டுமே தவிர ஏமாற்றியும் சுரண்டியும் பிழைக்கக் கூடாது. ‘மனித’ உணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்கம்

என்னும் உணர்ச்சி மொழிகவிஞரின் நெஞ்சக் கொதி நிலையிலிருந்து தோன்றியது. இவ்வாறு மக்களின் பொருளாதார நல்வாழ்விற்காகப் பாரதியார் பாடிய கவிதைகள் பல இருக்கின்றன.

புதுமைக் கவிஞர்:

தமிழ்மொழியிற் புதுமைக் கருத்துக்களை மிகுதியாக வழங்கிய பெருமை பாரதியாரைச் சேரும். சொல், நடை, முறை, யாப்பு, உவமை கருத்து முதலிய எல்லாவற்றிலும் புதுமையைக் கையாண்டார் பாரதியார். அற

kkk

நெறியை முற்றிலுமுணர்ந்த தருமர், துரியோதனன் முதலியோர் சூழ்ச்சியில் அகப்பட்டுக் கொண்டார். பாரதியார் இதைப் புது உவமை வாயிலாக விளக்குகின்றார். இதோ அப் புது உவமை:

“நரிவகுத்த வலயினிலே
தெரிந்து சிங்கம்
நழுவிவிழும் சிற்றெறும்பால்
யானை சாகும்
வரிவகுத்த உடற்புலியைப்
புழுவும் கொல்லும்
வருங்காலம் உணர்வோரும்
மயங்கி நிற்பார்
கிரிவகுத்த ஓடையிலே
யிதந்து செல்லும்
கீழ்மேலாம் மேல்கீழாம்
கிழக்கு மேற்காம்
புரிவகுத்த முந்நூலார்
புலயர் தம்மைப்
போற்றிடுவார் விதவகுத்த
போழ்தி னன்றே.”

—பாஞ்சாலி சபதம்

‘தையல் சொல் கேளேல்’ என்பது ஓளவையார் வழங்கிய பழைய அறவுரை. ‘தையலை உயர்வு செய்’ என்பது பாரதியார் கூறிய புதிய உரை. சோதிடத்தைப் போற்றியது அக்காலம். ‘சோதிடநீனை இகழ்’ என்பது பாரதியார் புத்துரை.

‘மீதுண் விரும்பேல்’ என்பது பழங்கருத்து. ‘உண்மிக (தொடர்ச்சி 7ஆம் பக்கம்)

பாரதி -- ஓர் புரட்சிக் கவிஞன்

“வண்ணைமுத்து”

ஷெல்லி என்றும் டெனிசனென்றும் செகத்துக் கெல்லாம் ஷேக்ஸ்பியரே சிறந்தகவி என்ற நாளில் வள்ளுவன்போல் கம்பனைப்போல் இளங்கோ வைப்போல் வையமதில் ஓர் கவியே பிறக்கவில்லை. தெள்ளுதமிழ் மொழிச்சுவையே வானோர் போல சிறந்தசுவை என்றனே மார்க்பைத் தட்டி; அள்ளியள்ளிக் கவிதைத்தந்தான் பலசந் தத்தில் அவனைப்போல் புரட்சிக்கவி யாரே சொல்லீர்!

வருகின்ற பாரதத்தை வாழ்த்தித் தாயாம் வனிதையரைச் சமமாக்கிப் போற்றி இங்கே உருவாக்கி னன்கவிகள் அன்னோர்க் காக உரிமைக்குப் பாஞ்சாலி சபதம் தந்தான்; வருங்கால வாலிபனும் பாப்பா வீரகு வகைவகையாய் நீதிவீரம் அன்பும் நல்ல தருமங்கள் உரைத்திட்ட பாரதியைப் போல் தரணிதனில் யார்புரட்சி கவியில் செய்தார்.

வந்தேமா தரமென்றே உரைத்து மக்கள் வாழ்நிலத்தின் பெருமைஎலாம் சொல்லிச் சொல்லி இந்தியர்கள் ஓரினத்தார் சொந்த ஆட்சி இல்லாமல் வாழ்பவர்கள் பிணமே யாவர்; சொந்தநாட்டில் அடிமைஎன்ப திழிவு என்றே சுதந்திரத்தின் வேட்கைதனைத் தூண்டித் தூண்டி அந்தநாளில் அனைவரையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்தான் அவனைப்போல் புரட்சிக்கவி யாரே சொல்லீர்!

மதபேதம் காணாத மறைபோன் காணீர் மனிதரெல்லாம் ஒன்றென்னும் மன்னன் காணீர் கதியற்றோர் தமைக்காக்கும் காரோன் காணீர் காதலிலே கைதேர்ந்த கள்வன் காணீர் விதிஎன்று நாள் தள்ளா வீரன் காணீர் விடுதலைக்கே கின்றிட்ட வேங்கை காணீர் புதுக்கவிகள் புனைந்திட்ட முதியோன் காணீர் புரட்சிக்கவி பாரதியே காணீர் நீவீர்.

பாரதி நூல்களும் பாடபேத ஆராய்ச்சியும்

சென்ற வருடம் விஜய பாரதி சுந்தரராஜன் இலங்கைக்கு வந்திருந்த சமயம் என் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். பொதுவாக இலக்கிய விஷயங்களைப் பற்றியும், குறிப்பாக பாரதியாரைப் பற்றியும் உரையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது, சேச்சி ஹாடே, "இன்று வரை ஆராய்ச்சி பூர்வமான பதிப்பு ஒன்று வெளியிடப்படாதிருந்தல் பெருங்குறையே" எனக் குறிப்பிட்டேன். பாரதியாரின் பேர்த்தியான அவர் நான் குறிப்பிட்ட பதிப்பு விஷயத்தைப் போதியளவு கிரகித்துக் கொண்டவராகக் காணப்படவில்லை. "கடினமான காரியம்; யார் முன் வந்து வெளியிடப் போகிறார்கள்?" என்று ஏதேதோ கூறி விஷயத்திலிருந்து நழுவிவிட்டார். விஜயபாரதி மட்டுமன்றி, பாரதி இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுள்ள பலரும் பாரதி நூல்கள் 'திருத்தப்' பதிப்பாக வெளிவருவதில் அக்கறை அற்றவராகவே உள்ளனர்.

ரா. அ: பத்மனாபன், பெரியசாமி தூரன், சிதம்பர ரகுநாதன் முதலிய சிலர் இத்துறையில் அவ்வப்போது, போகிறபோக்கில், சிற்சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருப்பினும், 'பாடபேத ஆய்வு நோக்கிலே இவர்கள் தமது முயற்சிகளை மேற்கொண்டாரல்லர்'.

'தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்' என்று விழைந்த பாரதியின் சொற்களுக்கு ஏற்ப, இக்காலத்தில் பாரதியின் கவிதை நூல்கள் பல்வேறு பதிப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளன; வெளிவருகின்றன. இத்தகைய நூற்பெருக்கம் மகிழ்ச்சிக்கூரியதே யாயினும் இப்பதிப்புக்களின் பெரும்பாலானவை பாரதியாரின் மூல பாடத்திலிருந்து வெவ்வேறு வகையில் வேறுபட்டவை என்பது ஊன்றிக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதிலே கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டுக் காலத்துக்கு மேலாக எமது ஆய்வாளர் சிலர் பெரு முயற்சிகள் செய்துள்ளனர். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, உ. வே. சாமிநாதையர், எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, நீ. நந்தசாயிப்பிள்ளை ஆகியோர், பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை மூலபாடத்திற்குரிய செய்து, பதிப்பித்திருக்கின்றனர். எனவே மூலபாடத்திற்குரிய செய்து ஆராய்ச்சியாளர்கள் அறியாதது ஒன்றன்று. ஆயினும், நவீன கவிஞரை பாரதியார் பாடல்களும் இத்தகைய நுண்ணிய பாடபேத ஆய்வுக்கு இடந்தருவன என்றும் உண்மையைப் பலர் சிந்தித்துப்பார்ப்பதில்லை.

பாரதியார் பாராட்டிய முப்பெரும் புலவர்களாம் வள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பர் ஆகியோர் பற்றிய நூல்களுக்குச் சமமாகப் பாரதியார் பற்றிய திறமையு நூல்கள் இன்னும் வெளிவரவில்லையாயினும், குறிப்பிடத்தக்களவு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. பல்வேறு கோணங்களிலிருந்தும், நோக்கு நிலைகளிலிருந்தும் பாரதியாரைப் பலர் கண்டு காட்டியிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் பாரதியின் சொற்களையே ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளனர். அச்சொற்கள் ஐயத்துக்கிடமானவை என்றால் முடிபுகள் என்னாகும்?

“தமிழ்நாட்டுப் பாரதி ஆர்வலர்கள் திட்டம் வகுத்துப் பாரதி நூல்களுக்கு ஆதாரபூர்வமான பதிப்பு வெளிக்கொணரல் வேண்டும். இவ்வாய்வின் விளைவாகப் பாரதியின் படைப்புக்களைக் கால ஒழுங்கில் வகுத்தமைக்கவும் வழிபிறக்கும்.”

ஒரு சிறு உதாரணம். முப்பெரும் பாடல்களில் ஒன்று குயில் பற்றியது. இப்பாடலின் தலைப்பு, குயில், குயில் பாட்டு, குயிலி, குயிலின்கதை, குயிற் பாட்டு என்றெல்லாம் வேறுபட, பல்வேறு பதிப்புக்களும் குறிக்கப்பட்டிருந்தலைக் காணலாம். பாரதியார் குறித்த தலைப்புகள்? 'குயிற் பாட்டு' என்ற தொடர் கவிஞரை 'இலக்கண சுத்தமான' எழுத்தாளராய்க் காட்டு; 'குயில்பாட்டு' என்ற தொடர் கவிஞரை 'இலகு தமிழ் எழுத்தாளராய்க் காட்டும். எதுசரி? பெரும்பாலான மலிவுப் பதிப்பு நூல்கள் சந்தி பிரித்தே பாரதியார் கவிதைகளை அச்சிட்டுள்ளன. இதனால் பாரதியாரது மூலபாடத்தைத் திடமாக அறியும் வாய்ப்பு பலருக்குக் கிடைப்பதில்லை.

கலாநிதி க. கைலாசபதி
கிரேட்ட தமிழ் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு வளாகம்.

அண்மையில் மெர்க்குரி புத்தகக் கம்பெனியினர் பாடபேதங்களை மனங்கொண்டு ஒரளவுக்குச் சில ஒப்புமைப் பகுதிகளைத் தரும் பதிப்பொன்றை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். பாடபேத உணர்வு, அதாவது மூலபாடத்திற்குரிய நோக்கு இப்பதிப்பிற் காணப்படுகிறதாயினும், 'சுத்தமான' ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு ஒன்று எத்துணை அவசியம் என்பதையும் இப்பதிப்பு உணர்த்துவதாயுள்ளது.

இதுவரை வந்திருக்கும் பதிப்புக்களுள் சென்னை அரசாங்க வெளியீடாக, (1953ல்) அமைந்ததே பாடபேத விவரங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. எனினும் இப்பதிப்பில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, அரசாங்கப் பதிப்பில், பாரதியார் கையாண்ட சமஸ்கிருதச் சொற்கள் எத்தனையோ அப்பதிப்பின் ஆலோசனைக் குழுவினரால் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, 'மாதாவின் துணை' என்பது 'தாயின் மணிக்கொடி' என மாற்றஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (சில வருடங்களுக்குமுன் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் வேதநாயகம்பிள்ளையின் பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம் என்னும் பிரசித்தி பெற்ற நாவலைப் பதிப்பித்த பொழுது, அதிலுள்ள வடமொழிச் சொற்களையெல்லாம் களைந்து தனித்தமிழ்ச்சொற்களைப் பெய்து வெளியிட்டனர். நாவலர் காலத்து வேதநாயகம்பிள்ளை - தமது காலத்து வழக்கிற்கு இயைய வடமொழிச் சொற்களைக் கலந்து நூலியற்றிய வேதநாயகம்பிள்ளை - கழகப்பதிப்பு

பிலே மறைமலைபுதூர் மானவராகிறார்.) பாரதியாரின் மொழிநடையைத் துணிவதற்கு இன்று வழங்கும் பதிப்புக்கள் உதவமாட்டா என்பது மனங்கொள்தக்கது.

மொழிநடை, இலக்கண அமைதிகள் என்பன மட்டுமன்றி, பாடல்களின் ஒழுங்கும் மூலத்தை அநுசரித்து இன்று இருக்கிறதோ என்பது ஐயத்துக்குரியதே. பற்பல பதிப்புக்களையும் வெளியிட்டவர்கள் புதிய புதிய பாடல்களைச் சேர்த்துப் பொருள் வகுப்புச் செய்து கொண்டனர். உதாரணமாக, கண்ணன், கண்ணம்மா என்னும் பெயர்கள் வரும் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தனிப் பாடல்களாகப் பாரதியார் இயற்றியிருக்கிறார்; அவற்றை யெல்லாம் 'கண்ணன் பாட்டு' என்னும் தொகுதியிலே பிற்காலத்தவரான பதிப்பாளியர்கள் சேர்த்தமைத்துக் கொண்டனர். அதுபோலவே 'ஸ்வ சரிதையும், பிறபாடல்களும்' என்ற பெயரில் (1910) வெளியான சிறு தொகுதியில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் செய்து பிந்திய பதிப்பாளியர்கள் வெளியிட்டு வருகின்றனர். 'ஸ்வசரிதை' என்று பாரதியார் வழங்கிய தொடர், 'சுயசரிதை' என்று சென்னை அரசாங்கப் பதிப்பிலும், (அதைப் பின்பற்றிய சக்தி வெளியீட்டிலும்) 'தன்வரலாறு' என்று (உபதலைப் பாக) மெர்க்குரி புத்தகக் கம்பெனிப் பதிப்பிலும் மாற்றம் பெற்றுள்ளமையை நோக்குமிடத்து, இன்று நாம் படிக்கும் பாரதி பாடல்கள் எந்தளவிற்கு மூலபாடத்தை ஒத்தன என்பது நியாயமான வினாவாகும்? இன்று 'சுயசரிதை'யிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பாரதி-அறுபத்தாறு என்னும் பகுதி முந்திய பதிப்புக்களில் வேதாந்தப் பாடல்கள் என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்ததாய்த் தெரிகிறது. இப்படிப் பற்பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

மொழி வரலாற்று மானவன் ஒருவன் பாரதியார் கவிதைத் தொகுதியில், திருவேட்டை' என்னும் தொடரைக் காணும்போது என்னு வதற்கும், மூலபாடத்தில் 'லக்ஷ்மி பிரார்த்தனை' என்பதைக் காணும்போது எண்ணக்கூடியதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கும்ல்லவா?

பாடல்களை அடிபிரித்து அச்சிடும் முறையிலும் பதிப்புக்குப் பதிப்பு வேறுபாடு காணப்படுகிறது. உதாரணமாக, பாரதியாரின் அற்புத சிருஷ்டிகளில் ஒன்றான ஊழிக்கூத்து என்னும் பாடல் அரசாங்கப் பதிப்பில் இசைப்பு கண்களுக்குப் புலனாகும் வகையில் சீர்பிரித்துப் போடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது விஷயத்தில் சக்தி வெளியீட்டு வேறுபடுகிறது.

வெளியீட்டில் பாடலின் அமைப்பு அழகப்பட்டு விடுகிறது என்றே கூறத்தோன்றுகிறது.

இவை யாவற்றையும் என்னும்போது, பாரதி நூல்களுக்கு, ஆராய்ச்சியுடைய மான-மூலபாடத்திற்குரிய நோக்கிலமைந்த - பதிப்பு ஒன்று எத்துணை அத்தியாவசியம் என்பது தெளிவாகும். பாரதி தமிழ் என்னும் பெயரில் கவிஞரது உரைநடைப் பகுதிகள் சிலவற்றை எவ்வாறு அரும்பாடுபட்டு, அவை வெளிவந்த பத்திரிகைகளிலிருந்து தூரன் அவர்கள் தொகுத்துப் பதிப்பித்தாரோ, அவ்வாறே அதை விடப் பன்மடங்கு முயற்சியுடன், கவிதைகளைப் பதிப்பித்தல் இன்றியமையாதது. தனியொருவரின் முயற்சியிலும் விரைவில் செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

பாரதி ஆய்வு தொடர்ந்து முன்னேற வேண்டுமானால் மூலபாடத்திற்குரிய இனி, முக்கிய திருப்புமுனையாக

அமைதல் வேண்டும். அதன்பின்னரே உண்மையான பாரதியை நாம் கண்டவர்களாவோம். காலம் பேசுபு போகப் பழைய பதிப்புகள் அருகிக்கொண்டே வருகின்றன. இந்நிலையில் தமிழ்நாட்டுப் பாரதி ஆர்வலர்கள் திட்டம் வகுத்துப் பாரதி நூல்களுக்கு ஆதாரபூர்வமான பதிப்பு வெளிக்கொணரல் வேண்டும். இவ்வாய்வின் விளைவாக, பாரதியின் படைப்புக்களைக் கால ஒழுங்கில் வகுத்தமைக்கவும் வழிபிறக்கும். பாரதி கவிதைகளை இதுகால வரை அவை இயற்றப்பெற்ற கால அடைவில் வெளியிடப்படாமையும் கவனிக்கத்தக்கதே. சிலைகள் எழுப்பும் 'சேன்' இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் நிலவுகிறது. இதற்குள் பாரதி நூல்களுக்கு மூலபாடத்திற்குரிய மேற்கொள்ளப்படும் என்பது சந்தேகமே. ஆனால் அதிலிர விற் செய்யப்படல் வேண்டும் என்பதை மாதிரி நாம் வற்புறுத்தலாம்.

வேனிலைக் காண விழைந்த குயில்

பைந்தமிழ் முக்கொரு காவலனாய் — நின்று பாடிய பாரதிப் பாவலனைச் சிந்தையில் நாம்நினைந்தேத்திடுவோம் — அவன் செய்திறம் போற்றிநின் றுர்த்திடுவோம்.

* * * * *

பண்டைப் பெரும்புகழ்ப் பாவலர்கள் — தமிழ் பாட வகுத்ததிருப் பாதையிலே கண்ட புலமைகள் உண்டெனினும் — அவன் காட்டிய தோபுது நன்னெறியாம்.

* * * * *

பச்சைத் தமிழினிற் பாட்டிசைத்தான் — இங்குப் பாமரர்க் கென்றுதன் பாட்டிசைத்தான் கொச்சைத் தமிழ்சிறி தேதுமின்றி — நெஞ்சைக் கொள்ளுகொளுந் தமிழ்ப் பாட்டிசைத்தான்.

* * * * *

பேசும் மொழியினிற் பாட்டிசைத்தான் — இனபேத மகன்றிடப் பாட்டிசைத்தான் தேசம் முழுவதும் பாடிடவும் — உண்மைச் செய்தி புரியவும் பாட்டிசைத்தான்.

* * * * *

தேச விடுதலைப் பாட்டிசைத்தான் — அன்புத் தெய்வத் திறம்மிகப் பாட்டிசைத்தான் நேசம் மிகுந்தநம் மாதர்குலம் — என்றும் நீதிகள் பெற்றிடப் பாட்டிசைத்தான்.

* * * * *

முடப் பழக்கங்கள் போக்கிடவும் — நின்ற முன்னைச் சிறுமைகள் நீக்கிடவும் நாடு சுதந்திர வேட்கையிலே — மனம் நாடிக் கிளரவும் பாட்டிசைத்தான்.

* * * * *

அந்நியர் தங்களை ஆளுவதும் — அவர் ஆட்சியிற் தம்மினம் மாளுவதும் சின்னத் தனங்களும் சிரிழப்பும் — மக்கள் தேர்ந்து தெளிந்திடப் பாட்டிசைத்தான்.

* * * * *

பாட்டுத் திறத்திலிவ் வைவத்தையே — என்றும் பாலித் திடல்சாலும் என்பதையே நாட்டிக் கவிஞர் பரம்பரையோர் — இங்கு நல்விழிப் புக்கொள்ளப் பாட்டிசைத்தான்.

* * * * *

அடிமையைச் சாட அடித்தபுயல் — பிறர் ஆட்சியைத் தீய்க்க எழுந்தகனல் கொடுமையின் வெம்மையைத் தீர்த்தமழை — என்ற கோலம் புனைந்தவன் பாட்டிசைத்தான்.

* * * * *

வேனிலைக் காண விழைந்த குயில் — விடிவேளையைக் காண விரிந்தமலர் பாநிலம் வாழ்வுறப் பாய்ந்தநதி — எங்கள் பாரதி யாகிய மாகவியே.

பாண்டிய மன்னரைப் போற்றுவதும்!

பண்டைய பாண்டிய மன்னர்

பண்டைய காலந் தொட்டு மிகப் புகழ்வாய்ந்தவர் பாண்டிய மன்னர். அவருள் பாண்டிய குடிமுன்னோன் என்று மதுரைக் காஞ்சி என்னும் நூல் நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியனாகிய வடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியனைக் குறிப்பிடுகிறது. இம்மன்னன் அவையிலேதான் மிகச் சிறந்த தொல்காப்பியம் என்ற இலக்கண நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது. இவன் வழிவந்தவனே பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி. கி. மு. ஓராம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முடியவுள்ள காலத்தைக் கடைச்சங்க காலம் என்பர். இச்சங்க காலத்திற்கு முற்பட்ட பாண்டியருள் தலைசிறந்தோர் இவ்வீரு பெருமன்னருமாவர். கடைச்சங்ககாலப் பாண்டியருள் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் தலைபாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் இருவரும் விறல்மிக்க பெரும் பாண்டிய மன்னராவர். பண்டைக்கால மன்னர் புலவர்களால் புகழப் பெறும் பேற்றை அதி சிறந்ததாகக் கருதினர். புலவர் பாடும் புகழமுடையோர் வலவன் ஏவாவானனர்தியில் (சாரதியால் செலுத்தப் படாது தானே இயங்கும் புஷ்ப விமானம்) அமர்ந்து விண் புகுவர் என்ற வாக்கு இதனை நன்கு விளக்கும். புலவர் பெருமக்கள் மன்னரை நல்வழிப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் விரததை

செந்தமிழ்மணி பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை

எடுத்தியம்பி அதனுடன் அவர்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செப்பி அவரை நெறிப்படுத்துவர். ஆரியப் படைகடந்த நெடுஞ்செழியன் தலைபாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் இருவரும் தாமே பெரும் புலவராய் அரும் பாடல் தந்துள்ளனர். புலவரையும் ஒம்பினர். ஆகவே இவ்விருவரும் புலவரும் புரவலரும் ஆகின்றனர். மாங்குடி மருதனார் இயற்றிய மதுரைக் காஞ்சி என்னும் நீண்ட பாடலுக்குத் தலைவனாகின்றான் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன். களப்பிரர் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொட்டு ஆறாம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதிவரை பாண்டிய நாட்டையும் தண்டமிழ் நாட்டின் சில பகுதிகளையும் ஆண்டுவந்தனர். கடுங்கோன் என்ற மன்னன் மீண்டும் பாண்டியநாட்டு அரசை அமைத்தான்.

மங்கையர்க்கரசியார் மாண்பு

மாறவர்மன் அரிசேசரி என்ற நெல்வேலி வென்ற நின்ற சீர்நெடுமாறன் விறல் மிக்க புகழ் அமைந்த மன்னனாய்த் துலங்கினான். இவன் சைவம் விடுத்துச் சமணனாய் இருந்துபின் சைவன் ஆனான். பல்லவ அரசைச் சைவத்திற்குத் திருப்பிய திருநாவுக்கரசு நாயனார் (அப்பர்) போலப் பாண்டிய அரசைச் சைவச்

சார்புடையதாகிய பெரும் புகழ் திருஞானசம்பந்த பிள்ளையாரைச் சாரும். பாண்டிய நாட்டிலே சைவ மறுமலர்ச்சி எய்தச் செய்த இருபெரு மக்களுள் ஒருவர் இம்மன்னன் மந்திரியார் குலச்சிறையானார் ஆவர். மற்றையவர் இப்பாண்டிய மன்னன் மனைவியார் மங்கையர்க்கரசியார் ஆவர். இவரைச் சேக்கிழார் பெருமான் “ஆண்டகை வளவர்கோமான் உலகுய்ய அளித்த செல்வம் பாண்டிமாதேவியார்” என்று போற்றுகின்றார். மங்கையர்க்குத் தனியரசி, எங்கள் தெய்வம், வளவர் திருக்குலக் கொழுந்து, செங்கமலத் திருமடந்தை என்ற புகழ் அமைந்த பெயர் கொடுத்து இவ்வரசியாரைப் போற்றுகின்றார் பெரியபுராணம் தந்த பெரியார் சேக்கிழார். சைவத்தை விடுத்து சமணத்தை ஏற்ற முதுபெரும் பாண்டிநாட்டின் பெரும்பழி துடைத்துச் சைவச் சின்னங்களையும் மீண்டும் கொணர்ந்த இவ்வம்மையாரை “தென்னார் குலப்பழி தீர்த்த தெய்வப் பாலை”, “தங்கள் போங்கொளியெண்ண திருநீறு பரப்பினார்” என்று இவரே காரணத்துடன் அம்மையார் புகழை அருந்தொடர்களால் விளக்குகிறார்.

“பூசரர்கு ளாமணியாம் புகலி வேந்தர் போனகளு ளம்பொலிந்த புனித வாக்கால் தேகடைய பாடல்பெறுந் தவத்தி னரைச் செய்புவ தியாமென் னறிந்து”

வேதியருள் சிரசில் குடவேண்டிய மாணிக்கம் போன்ற ஞானக் குழந்தையாகிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் பாடலிலே வைத்துத் துதிக்கக்கூடிய புண்ணியம் செய்தவர் இந்த அம்மையார். அத்தகையவரை யாதினை அறிந்து யாங்ஙனம் நான் புகழ முடியும் என்ற சேக்கிழார் வாக்கால் இம்மெல்லிநல்லார் சிறப்பிற்கு எல்லை காண்டல் இயலுவ தொன்றாருமோ?

ஞானசம்பந்தர் போற்றும் நன்மைசேர் தொண்டர்

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் மங்கையர்க்கரசியார் வேண்டுகோளின்படி மதுரைக்கு எழுந்தருளுகின்றார். ஆலவாய்ப் பெருமான் அங்கயற்கண் அம்மையோடும் வீற்றிருந்து அருளும் திருக்கோயிலினுள் புருந்தபோதே உள்ளமுருகி எம் பிரானை வணங்குகின்றார். மந்திரி குலச்சிறையார் உதவியுடன்

இம்பெண்மணியார் சைவம் ஒம்பிய முறை சம்பந்தப் பிள்ளையார் உள்ளத்தை நிறைவிக்கிறது. அந்த ஆலவாய்ப் பதிகம் முழுவதும் மாறி மாறி அம்மைபாரும் அருமந்திரியாரும் செய்த தொண்டுகள் விளம்பப் பெறுகின்றன. இறுதித் தேவாரத்தில் இருவர் தொண்டையும் ஒருங்கு,

‘பன்னலம் புணரும் பாண்டிமாதேவி குலச்சிறையெனுமிவர் பணியும் அந்நலம் பெறுசீர் ஆலவாய்சன்’ என எடுத்தியம்புகின்றார் இருபெரு மக்கள் தொண்டிற்குந்த ஈசன் உறை

மதுரையம்பதிக் கோயிற் சிறப்பை அடுத்து நோக்குவோம்.

“வீர மன்னர்பின் வேதியர் யாரும் தஞ்ச மென்று வணங்கிந் தெய்வம் தரணி மீதறி வாகிய தெய்வம்” “கோத கன்ற தொழிலு டைத்தாங்கி குலவு சித்திரம் கோபுரம் ஈத னைத்தின் எழிலுடைய யற்றாள் இன்ப மேவடி வாட்பப் பெற்றாள்”

என்று மகாகவி பாரதியார் போற்றும் வீரம் உடையராயிருந்ததோடு கலைச்செல்வத்திற்கு ஏற்றமுந் தேடித்தந்த பாண்டிய மன்னரைப் பாரதி நினைவோடு போற்று வோமாக,

காலக் காப்பாளர்
மானிட வாழ்க்கைப் பருவங்களில் மாணவப் பருவம் மிக மிக முக்கியமானது. அப்பருவத்தில் மாணவரைக் கெடவிடாது காப்பவர் பெற்றோரும் ஆசிரியருமாவர்.

ஒற்றுமையில் வேற்றுமை
புலியும் பூனையும் ஒரே இனப் பிராணிகள் ஆயினும் பூனைப்போல் புலியை விட்டில் எவரும் வளர்ப்பதில்லை.

உண்மைகளில் ஒன்று
மன நிறைவு கொண்டவர்களுக்கு இந்த உலகம் ஒரு துறவுமடம். ஏனென்றால், அங்கே அமைதியைக் காண்பார்கள்.

எது பெரிது?
கல்வியைக் கற்பதனால் ஒருவர் உயர்ந்தவராக முடியாது. கற்றபடி நடப்பதாலேதான் அப்படி ஆதல் முடியும்.

சிந்தனைக்கு
உணவுகளை அரைத்து நாவிற்குச் சுவைக்கக் கொடுக்கும் பற்கள், சில வேளைகளில் நாவையும் கடிப்பதுண்டு. அதற்காகப் பற்களை உடைத்தோ, பிடுங்கியோ அகற்றி விடலாமா?

இருப்பதும் இருக்காததும்
முகத்தில் மீசை இருக்கும்; ஆனால், அகத்தில் வீரம் இருக்காது. கண்ணில் கருணை இருக்கும்; ஆனால், கருத்தினில் இரக்கம் இருக்காது. வாக்கினில் சுத்தம் இருக்கும்; ஆனால், போக்கினில் அது இருக்காது.

ஒரு எச்சரிக்கை
கள்ள ஞானிகளே, உங்களுக்கு ஐயோ கேடு! ஏனெனில் உங்கள் கள்ள வேடம் உங்களை யே காட்டிக் கொடுக்கும் ஒரு காலம் விரைவில் வரும்.

ஐயோ காலமே!
இயற்கையின் வழியே பிறக்கும் அறிஞர்களும் மேதைகளும் காலத்தால் பெரும் முட்டாள்கள், பைத்தியக்காரர்களாக ஆக்கப்படுகின்றனர்.

செய்து பார்!
துக்கம், மனச்சோர்வு உனக்கு ஏற்படும்போது, பெரியோர் கூறிய பொன்மொழிகளை உடனே நினைவுக்கு வருவித்துக்கொள்.

ஆய்வு நோக்கு
கற்றவர்களிடையே தோன்றும் வித்துவக் காய்ச்சல் கல்லாதவரையும் பாதிக்கக்கூடியது.

பொன்மொழி
உண்மை என்றும் உறங்குவதில்லை, நேர்மை என்றும் தவறுவதில்லை.

மனிதப் பண்பு
குயிலினத்தின் ஓசையைக் கேட்டுக் கிளியினம் கிண்டல் செய்வதில்லை. நரியினத்தின் ஊளையைக் கேட்டு நாயினம் குலைப்பதில்லை. ஆனால் மனித இனம் பேசும் மொழிகளை அந்த மனித இனமே மதிப்பதில்லை.

‘உளி பிடித்துத் தொழு கையே முருகனை’

(4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
ஆதினகர்த்தர் எனக் குச்சங்கற்பம் செய்து, தேர்ச் சறுக்குக் கட்டையைத் தருவார். ‘எந்த விக்னினமும் இல்லாமற் தேரை இருப்புக்குலைத்து, வலம்வரச் செய்து, மீண்டு இருப்புக்குக் கொண்டுவா. முருகன் திருவருள் துணை நிற்கும்’, என ஆசீர்வாதஞ்செய்வார் ஆதினகர்த்தர். எமது குலத்தொழிலைச் செய்து கோடி சம்பாதித்தாலும், நான் திருப்தி அடைவேலே தெரியாது. ஆதினகர்த்தரின் ஆசியுடனும், பிள்ளையாரின் கருணையுடனும் முருகனின் திருவருளுடனும் தேர்களை நாம் இருப்புக்குக் கொண்டுவருவோம். அப்பொழுது எமது உள்ளத்தில் நிலவும் நிறைவிற்கு ஈடு இல்லை. நான் பிறந்ததின் பல்வ மானவை ஆதினத்தின் ஐந்து தேர்களும் ஆடி அசைந்து வந்து இருப்பிற்கு வரும்போது நிறைவேறுகின்றது. முருகனைச் சேவிப்பதற்குச் சன்மாணம் எதற்கு? முருகன் அருள் எமக்கு இருந்தால் போதும், கவலை எல்லாம் தீரும். மாவை முருகன் திருப்பணி வேலைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும். அது தான் என் கவலை. தெய்வநம்பிக்கை வரவரக் குறைகின்றது என்கின்றார்கள். எமது தேர்த்திருவிழாவின் போது தேர் வடத்தைப் பிடிக்கின்ற இளைஞர் கூட்டத்தைக் காணும் போதெல்லாம், நான் பூரிப்படைகின்றேன். முருகபக்தி ஒரு போதும் குறைபாது, குன்றுது என்றென்றும் அது அப்படியே இருக்கும். தமிழ்க் குமரன் முருகன். அவனின் தாய்கடைக்கண்பார்வை எமக்குத் துணைநிற்பதாக”.

மிகவும் அடக்கமாகத் தன் பேச்சை முடித்த மணியம் தன் காதிலுள்ள கடுக்கனைத் தடவினார். தன் குருவும் தந்தையுமாகிய செல்வப்பாவிற்கு அவர் அஞ்சின செய்கின்றார் என்பதை உணர்ந்தேன்.

“கலைக்கண்”
தனிப்பிரதி 25 சதம்
கன்னகத்தில் தனலக்குமி புத்தகசாலையிலும்
யாழ்ப்பாணத்தில்
சண்முகநாதன் புத்தகசாலையிலும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ஊக்குவிப்போம்
ஓவ்வொரு மாதமும் 23ஆந்திகதி கலைக்கண் வெளியாகும். கழகமன்றச் செய்திகளை முதல்மாதத்தின் 23ஆந்திகதி தொடக்கம் மறுமாதம் 5ஆந்திகதிக்குப் பிந்தாமல் அனுப்பி வைக்கவும்.

ஆசிரியர் : ‘கலைக்கண்’
28, டேவிட் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

